

Til § 17.

- 1) Kontoen:
„II. B. Rejseunderstøttelser til unge Handelsmænd til videre Uddannelse i Udlandet 7 000 Kr.“
udgaar.
- 2) Kontoen:
„III. Foranstaltninger vedrørende Industri og Haandværk, D. Rejseunderstøttelser..... 13 000 Kr.“
udgaar.
- 3) Kontoen:
„III. E. 4. Tilskud til Landsforeningen Dansk Arbejde..... 18 000 Kr.“
udgaar.
- 4) Kontoen:
„XIII. 10. Støtte til Landvindingsbestræbelser for dansk Produktion (anslaaet)..... 40 000 Kr.“
udgaar.
- 5) Kontoen:
„XIII. 11. Støtte til Eksportpropaganda og i Forbindelse hermed staaende Konsulentvirksomhed m. v. 100 000 Kr.“
udgaar.

Ordføreren (L. D. Rasmussen): Til Handelsministeriets Budget findes kun et enkelt Ændringsforslag, som gaar ud paa Fragtgodtgørelse til Stenindustrien, hvilket er anslaaet til 60 000 Kr. Fragtgodtgørelsesordningen, som jo ogsaa omfattede Bornholms Stenindustri, har været praktiseret siden 1921, og Forudsætningen var, at den skulde ophøre nu med Udgangen af 1929. Der er imidlertid kommet Andragende fra Arbejdere og Arbejdsgivere paa Bornholm om at faa den fortsat, da det ellers ikke vil være muligt at konkurrere i Sædeleshed med svenske Sten. Den højtærede Minister har derfor stillet Forslag om at fortsætte med Ordningen under Forudsætning af Benyttelse af danske Skibe, og Finansudvalget har sluttet sig dertil.

Ved Samraad er forhandlet om Gotha-Bankens forsikredes Oprettelse af eget Forsikringsselskab.

Jeg skal anbefale det stillede Ændringsforslag.

Kyed: Med den højtærede Handelsminister er der ført et Samraad om Koncession til et Livsforsikringsselskab, dannet af de forsikrede i den tidligere danske Afdeling af den tyske Gotha-Bank, men der er ikke givet noget endeligt Tilsagn fra den højtærede Minister med Hensyn til, hvornaar man kan vente, at Ansøgningen om denne Koncession bliver imødekommet, tværtimod synes Ministeren at mene, at Koncessionsspørgsmaalet ikke kan finde sin Afgørelse, før Erstatningssager, der er anlagt af enkelte forsikrede imod Ministeriet,

er afgjort ved Domstolene. Denne Begrundelse fra den højtærede Ministers Side mener jeg er uholdbar, og det skal jeg senere tillade mig at komme tilbage til.

Jeg vil gerne først have Lov til at fremdrage i sammentrængt Form, hvorledes hele Gotha-Bank Sagen har formet sig igennem Aarene. Som det vil være mange i det høje Ting bekendt, blev der i Juli Maaned 1924 vedtaget en Lov om Adgang for danske Livsforsikringsselskaber til at bidrage til Udredelse af Forsikringssummer til forsikrede i tyske Livsforsikringsselskaber. Ved den Lejlighed afgav den daværende højtærede Socialminister en Erklæring om, at han ikke vilde lægge sig paa tværs af Gotha-Bankens danske forsikredes Ønsker, og det blev oplyst, at saafremt Gotha-Bankens forsikrede ikke vilde ind under den Hjælpekasse, der blev oprettet ifølge den paagældende Lov, vilde man fra Ministeriets Side ikke tvinge dem derind. Der blev ligeledes ved den Lejlighed gjort opmærksom paa, at Gotha-Bankens forsikrede altid havde den Udvej at stemme imod en Indlemmelse i Hjælpekassen i Henhold til Forsikringslovens § 30, og at de endelig i Henhold til Forsikringslovens § 31 kunde oprette deres eget Selskab.

Derom udtalte Ordføreren for nævnte Lovforslag, Hr. Valdemar Olsen, sig her i Tinget saaledes — jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse citere det —:

„Ligesom de vil kunne danne et selvstændigt gensidigt Selskab, saaledes som Livsforsikringsloven forudsætter i sidste Instans i saadanne Tilfælde“.